

Očkování genetickými mRNA vakcínami by se mělo zastavit

radiouniversum.cz/gandalovicova-jana-3d-ockovani-genetickymi-mrna-vakcinami-by-se-melo-zastavit/

Jana Gandalovičová Díl 3/3

Text 26.3.2024 48 min [Přehrát](#)

[#Epidemie](#) [#Zdraví](#)

Dokumentaci Pfizeru k mRNA vakcínám vymohlo až soudní rozhodnutí, farmaceutický gigant usiloval o její utajení na 50 let – věděl asi proč. I proč si zajistil, vedle tučných plateb dopředu, i naprostou beztrestnost. Ukazuje se, že nedostatečně otestovaná látka má mnohem více rizikových faktorů, než jakékoli jiné očkování, ať již jde o obrnu nebo chřipku. Potíže v různých zemích hlásí pacienti i ošetřující lékaři, a dlouhodobě mohou také leccos ukázat statistická data – jako je zvýšená úmrtnost v některých věkových skupinách. Medializovány byly především náhlá úmrtí zdravých, mladých lidí, včetně vrcholových sportovců, kde se ovšem nedá jednoznačně říci, že je to důsledek očkování. Pokračující tápání a nejasnosti kolem covidu, následků lockdownů, i nucené vakcinace, je nejen selháním lékařů, o kterém mluví náš host, kardioložka Jana Gandalovičová, ale i celé společnosti, které se nechala – a nechává – klamat, přestože jde o to nejcennější, co má.

Martina: Paní doktoro všimla jsem si, že Evropská léková agentura dala zelenou vakcinování dětí od 5 do 11 let už na konci listopadu roku 2021, ovšem výsledky analýzy, na jejichž základě povolila očkovat děti, nezveřejnila, pouze na svých stránkách uvedla, že data budou zveřejněna později. A o nějakou dobu, o rok později, v listopadu 22, vydala Česká vakcinologická společnost novou verzi doporučení vakcinace u dětí od šesti měsíců vakcínou Comirnaty. Autorem doporučení je profesor Chlábek, a pravděpodobně se na něm podíleli i někteří další členové předsednictva České vakcinologické společnosti, a doporučení opět neobsahuje seznam publikací, ze kterých autoři vycházeli. To znamená, že my jsme se i v případě očkování dětí vydali k medicíně založené na víře, protože Evropská léková agentura nám neřekne, z čeho vychází, Česká vakcinologická společnost nám neřekne, z čeho vychází. Takže my sebereme půlroční děti, a jdeme očkovat?

Jana Gandalovičová: Je to tak. My jsme psali, apelovali na všechny tyto věci, které říkáte. Psali jsme všude možné, i jiným společnostem v rámci České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, a nedostali jsme vlastně žádnou odpověď.

Martina: Nedostali jste žádnou odpověď? Vůbec s vámi nekomunikují?

Jana Gandalovičová: Ne? Je to...

Martina: Kam by přišli, kdyby odpovídali všem lékařům na jejich dotazy.

Jana Gandalovičová: Proto jsme aspoň dělali to, že působíme tak, že se snažíme psát různé články, analýzy, včetně doporučení kolem dětí. Nedávno jsme analyzovali, kdo tady očkuje děti, a kolik dětí je naočkováno, a došli jsme k docela zajímavým skutečnostem. Zase to bylo v rámci publikace SMÍŠ s paní doktorkou Krátkou, s Tomášem Fürstem, kdy jsme zjistili, že očkovaných dětí je u nás poměrně málo a že skutečně rodiče – možná že to je i efekt toho, že se snažíme mluvit, mluvit, mluvit – přeci jenom s něčím takovým váhají, a to je dobře. Očkovovalo se hlavně v centrech – takže to je další poznatek.

Ale když jsme u dětí, tak pro mě očkování dětí genetickými vakcínami skončilo už velmi dávno, a to, když víceméně vešel ve známost případ holčičky Maddie de Garay, což byla dvanáctiletá holčička. To byla studie -náctiletých mladších dětí, kdy tam bylo v aktivním rameni tisíc dětí, a v neaktivním také tisíc. To znamená, že jenom tisíc dětí dostalo vakcínu, a tisíc nedostalo. To znamená, že to byla nevelká studie, na jejímž základě se začaly očkovat děti celosvětově. A mezi těmito tisíci dětmi byla tato dvanáctiletá, zcela zdravá holčička, která po druhé dávce prodělala opravdu debilitující, nežádoucí účinek, hlavně neurologický, a doposud je upoutána na vozík. Má ochrnutý žaludek, je živena nasogastrickou sondou, má spoustu jiných potíží. A ti výzkumníci pro schvalovací orgán reportovali tento nežádoucí účinek jako funkční střevní bolest. To je lhaní. Tomu se nedá říct jinak než bohapusté lhaní, protože funkční střevní bolest je něco takového, že někdo má chvíli průjem nebo zácpu, a nemá nikde žádný nález. Ale tato holčička je doživotně postižena, a je to snaha zamést to pod koberec. Pokud se vyskytne takový nežádoucí účinek, tak v tu chvíli měla být stopka vakcinování dětí, moratorium, než se zjistí, o co jde, a než si řekneme, co budeme dělat dál: Koho budeme očkovat, jaká jsou rizika, a jaký je benefit. Prostě dřív se léčilo individuálně: Risk – benefit. Já, když mám pacienta, tak možností, jak ho budu léčit, je několik, a zvažuji na základě jiných věcí, že tento člověk je takový, tento takový, tento má takový nález, tento ještě jiný, komorbiditu takovou a takovou. Prostě toto je „one size fits all“, jediná možnost, a všechny naočkovat je i proti zdravému selskému rozumu.

Vakcínu proti covidu podávanou v sociálních zařízeních někteří fragilní stařečkové nepřežili a umírali. Mnozí lidé odešli z medicíny, protože se na tom nechtěli podílet.

Martina: Umím si představit, že mnozí teď budou namítat: „Dobře, ale třeba to očkování několika miliónům lidí zachránilo život. Takže pár tisíc lidí – my jsme tady říkali trošku jiná čísla, ale dobře – mělo zdravotní potíže, nebo nějaké následky, a pár set jich zemřelo. Ale přesto všechno, když vezmeme lidi, kterým to možná zachránilo život, tak to je přece benefit.“ Jak vnímáte tuto argumentaci?

Jana Gandalovičová: Tato argumentace je tady od začátku. Ale nemá, jak jsem pak říkala, přesnou oporu v číslech. Poslední studie, které přicházejí ohledně očkování opakovaného co půl roku, se shodují, že nějaká ochrana je tak strašně krátká, že nedokáže žádným způsobem ospravedlnit to, aby probíhalo takovéto skutečně masivní očkování, které probíhá neustále. Já si myslím, že tyto argumenty, že porovnáváme něco, pro co nemáme data, a myslím, že selhání této vakcíny bylo jasné hned. V případě

boosteru stejně všichni, až na výjimky, omicron prodělali. To znamená, že tady už vlastně není o ničem co říci. To bylo selhání u průlomové infekce, kdy jste byl navakcinován, a chytne omicron, stejně jste chytli tuto variantu. A to pokračuje dál.

Takže si myslím, že jestli někde mělo smysl očkovat, tak to nebyli ani fragilní stařečkové v sociálních zařízeních. Tam mám kolegy, kteří tam pracovali, a podávají svědectví, že pokud tito lidé byli opravdu fragilní, tak třeba ani tuto vakcínu nepřežili – umírali. A jsou takoví, kteří odešli z medicíny, protože se na něčem takovém nechtěli dál podílet. A jsou to lidé, kteří byli na významných postech, byli primáři, plánovali tady geriatrickou péči, a odešli, když byli tohoto svědky. Jestli to někde mělo smysl, tak to skutečně byla riziková skupina, která tady byla, to znamená lidé obézní, lidé s komorbiditami ve smyslu metabolického syndromu, to znamená ischemické choroby srdeční, hypertenze, diabetu. Lidé, kteří skutečně měli velkou nadváhu. A nebyli to osmdesátiletí stařečkové, ale klidně to byli čtyřicetiletí, nebo i mladší, pokud měli takovýto rizikový profil.

A tehdy – to bylo v období, kdy tady řádila delta, což byla varianta, která nebyla hezká – tak místo toho, abychom přemlouvali tyto rizikové lidi, nebo abychom o nich víc věděli, abychom instruovali a povolili praktikům dávat léky, o kterých jsme věděli, že už budou a že u těchto lidí mají třeba antikolagulanci, nebo určité procesy, protokoly léčby, které tady navrhl pan profesor Thon, nebo profesor Beran – tak to tady vlastně neexistovalo. A v této době místo toho, abychom tyto pacienty aktivně vyhledávali, a dali jim včasnou přednemocniční, a nemocniční léčbu, tak jsme honili mladé lidi na nádraží, abychom je naočkovali, tedy nerizikové lidi, a děti, kteří už často covid prodělali. Toto považuji za největší selhání. Takže pokud i třeba bylo nějaké úmrtí těchto lidí, tak to bylo i na vrub toho, že jsme je neuměli dobře vyhledávat. A měli jsme tady mechanismy, tento profil už byl tehdy úplně jasný, a nedokázali jsme to.

Martina: Z „Tečky“ se stal hit, a vlastně jediná náplast na vyřešení koronavirové krize. Vy jste řekla: „Toto vidím jako selhání“. Selhání koho? Protože to bylo napříč světem. Selhali politici? Protože se z vědy a medicíny stalo politikum? Selhali lékaři? Selhala média? Selhaly farmaceutické firmy? My jsme se bavily o tom, že ani peníze nikomu, kdo zemřel, nebo má následky, nepomohou. Určitě ani nepomůže ukázat na viníka. Ale já mám pocit, že by mě to v tuto chvíli možná aspoň zajímalo. Jak to vidíte vy?

Jana Gandalovičová: Myslím, že selhala celá tato plejáda, kterou jste vyjmenovala, snad kromě farmaceutických firem. Ty dosáhly toho, čeho chtěly.

Martina: Co si předsevzaly.

Jana Gandalovičová: Co si předsevzaly – mají enormní zisky. Ale ony dosáhly i toho, že jsou beztrestné. Tyto firmy, hlavně firma Pfizer, celosvětově nenesou žádnou právní odpovědnost za to, co se děje. Toto je víc, než si může firma přát – není zodpovědná za to, co se děje.

Martina: A co lékaři? A vědci? Vy jste řekla, že někteří vědci a lékaři, kteří se podepsali pod jisté studie, by měli vrátit diplom. Myslíte, že šlo většinou o omyly? Že je šance, že se, řekněme, zmýlili, nebo že nasedli na určitou propagandu? Nebo si myslíte, že to byl

u mnohých i záměr, vedený ne příliš čistými a čestnými pohnutkami?

Jana Gandalovičová: To o vrácení diplomu jsem skutečně použila u Maddie de Garay, protože mě to lidsky pobouřilo. Člověk ví, jak tyto studie probíhají, přeci jenom jsem se nějakých studií účastnila, a takovéto inflagrantní lhaní u zdravého dítěte, to si nedovedu představit, že by mi moje svědomí dovolilo v tomto dál žít. Ta rodina se snažila tomu šéfovi, odpovědnému lékaři, volat, ale nikdy se mu nedovolali. Oni skutečně dostali slyšení, až když tehdy americký senátor Ron Johnson udělal slyšení v Senátu. Tam poprvé dostali hlas, aby mohli zakřičet: „My jsme tady!“ Víme, jak Amerika dokáže být v tomto velmi tvrdá. Takže tato rodina si všechno platila sama, veškerou léčbu této holčičky, a zastání se jim dostává až teď, kdy je začal zastupovat ten samý právník, který vyhrál nad firmou Pfizer ve sporu o získání všech dokumentů, které měly 50 let ležet ladem.

Ale jinak, když se podíváme na analýzu, kdo se účastnil schvalovací studie firmy Pfizer, tak 84 procent lékařů, kteří se toho účastnili, mají konflikt zájmu s firmou Pfizer. Tak si myslím, že toto mluví samo za sebe. A zbytek těch lékařů? Náš problém je, že medicína je tak super specializovaná, že skutečně máme tendenci spíš věřit doporučením, nevrtat se v tom, věřit kolegům. Ale tady bylo od začátku něco v nepořádku. Od začátku se úplně zapomnělo na základy medicíny. Byť nejsem nově vzdělaná v imunologii – ale před x lety jsem studovala – a věděli jsme, že pokud někdo nemoc prodělá, tak je proti ní chráněn. A pokud mi někdo řekne, že je fajn se jít tři neděle po nemoci očkovat, tak to mně hlava nebere. Když máme někoho přeočkovávat, tak nabíráme protilátky, a když má dostatek protilátek, tak se neočkuje, protože si skutečně může spíš ublížit, než cokoliv jiného. A tady nic neplatilo. Od začátku tady nic z toho, na co jsme byli zvyklí v letité medicínské praxi, neplatilo.

A mně se zdráhalo takto přímo tomu skutečně věřit natolik, že bych úplně zapomněla, co dělám dvacet, třicet let. Já nechci na někoho ukazovat prstem, ale to, že tady je víra v kolegy – na tom medicína trošku založená byla. A obrázky z nemocnic byly samozřejmě složité. Lidé přijížděli v tak těžkém stavu, že často opravdu skončili na plicních ventilacích s velmi rizikovým průběhem. Ale my jsme se tady vzdali přednemocniční péče, přednemocniční triáže, používání léků, které se mohly používat. A kdokoliv se ohradil proti tomu jednomu jedinému svatému grálu, vůči tomu, že nás z této situace vyvede jedině očkování, tak okamžitě dostal přes prsty. To je to nejhorší.

Je šílené, že někteří kolegové nechtěli ošetřovat neočkované pacienty, a byly jim rušeny naplánované operace. Styděla jsem se za lékařský stav.

Martina: Pravdou je, že třeba i vyzkoušení některých léků, jako byl Isoprinosine, Ivermectin, bylo vystavováno posměchu. Víím, že nám z televize rozmlouvali i zakoupení oxymetru, a podobně. Vlastně jakékoli informace, které by mohly předejít těžkému stavu, byly vystaveny posměchu. Tak tomu bylo i u vitamínu D, u kterého bylo dobré ho v tu chvíli nadužívat. Vy, jako lékařka, měla jste v té době nějakou instituci, které byste věřila? Bylo se tady vůbec o co opřít? Nebo jste se jenom sdružovali – pár lékařů – kteří měli otázky „předčasně vyspělých mladíků“ – jak by řekl Jiří Menzel ve svém slavném filmu?

Jana Gandalovičová: Člověk znal tyto autority už z minulosti, takže mě zesměšňování, a dehonestování lidí, kteří měli už opravdu něco za sebou, byli učiteli řady nyní renomovaných vakcinologů, nijak neovlivnilo. A to byli lidé, na které jsme se začali obracet, a začali se ptát. A když jsme viděli, že také mají v očích určité otazníky a že by věci dělali jinak, tak se bylo o co částečně opřít. Byli tady jak profesor Beran, tak profesor Thon, který přišel brzy s velmi dobrým protokolem léčby. Profesor Thon je opravdu velmi uznávaný vědec za hranicemi České republiky, který publikuje v impaktovaných časopisech, dodělává studie – je to nezpochybnitelná autorita. A on se také málem dostal na seznam nežádoucích. A to je člověk, který dělá v praxi. Nebo náš nestor imunologie pan doktor Svoboda, který jasně popisuje, co vídá. A to byli lidé, ke kterým se člověk začal obracet, protože hledal odpovědi na své otázky.

A já jsem otázky měla velmi brzo, protože jsem viděla mladé sportovce, kteří covid přivezli i ze zahraničí, jak byli na různých soustředěních, takže si to tam tito mladí lidé předali mezi sebou, a byli společensky velmi nuceni se očkovat. A já jsem najednou viděla, jak a s čím přicházejí. Vzpomenu si na případ chlapce, mladého hokejisty, který měl rozjednané zahraniční angažmá, a nikam neodjel, protože se po této vakcíně rozsypal, celá jeho imunita šla někam – měl reaktivaci řady procesů, zcela ztratil výkonnost. A nebyl jediný. Já jsem takto viděla opravdu hodně případů, že jsem si říkala, že tohle přece nemůže být normální. Proč tady nutí lidi, kteří prodělali onemocnění, aby se očkovali?

A vedle toho začali dál přicházet další lidé, a stačilo poslouchat. Já si často s kolegy, se kterými máme podobný názor, říkám, že to ostatní kolegové musí vidět. Ale kdy jsem se určitě trošku styděla za lékařský stav, bylo v situacích, kdy někteří kolegové nechtěli ošetřovat neočkované. To mi přišlo jako jedno ze selhání lékařského stavu. Přišlo mi to úplně šílené. A také mi přišlo šílené jim rušit různé elektivní výkony, protože jsou neočkovaní, i ty, které už byly naplánovány. I ty jim byly rušeny. To mi přišlo vůbec nevhodné lékařského stavu. Byla to hrozně těžká doba. Já myslím, že nás stejně čeká, že si o tom budeme muset popovídat.

Lidé byli tak vyděšeni, že přišli do ambulance, a jako první mi ukazovali očkovací průkaz. A já jsem říkala: „Ale mě nezajímá průkaz. Mě zajímá, jak vám je. Je vám dobře? Nebo je vám špatně?“ V té době toto byla number one informace, číslo jedna: „Jste naočkován? Neočkován?“ Teď jsme ve stádiu, kdy mám pacienty, kteří přijdou, protože začali srdečně selhávat, mají přístroje na srdeční selhávání, nejsou staří – 40, 50 let. A já tam vůbec nemám údaje o tom, jestli byli očkováni. Tak se jich zeptám. „Jste očkováni?“ A oni: „Ano. Mám v sobě tři dávky.“ Zeptám se: „Kdy jste začali mít problémy?“ Odpověď? „Do očkování jsem byl zdrav.“

Martina: Vy jste řekla: „Byla to těžká doba. Mnohé instituce, mnozí jedinci selhali.“ Ale to vypadá, jakože je dokonáno, protože, jak jste sama říkala, nevidíte tendenci, ani u našich vrcholných lékařských institucí, se z toho poučit, a vůbec hledat informace, ze kterých by se mohli poučit. Řekněte mi: Třeba Česká lékařská komora – selhala? Dá se to tak říci? A selhává stále? Mají máslo na hlavě? Třeba její předseda pan Kubek? Jestli vás nutím do něčeho, co by vám mohlo dělat potíže, tak klidně necháme významnou pauzu.

Jana Gandalovičová: Myslím, že samozřejmě ano. Já už jsem ze začátku strašně protestovala proti tomu, jakým způsobem jsme, jak lékařský stav, vystupovali – skutečně přilévání do ohně paniky a strašení. To nebylo na místě. I v době, kdy jsme třeba měli obavy, tak si pamatuji, že na mě velmi dobře zapůsobil – v nejhorší době, kdy tady řádila delta – pan primář Černý, který velmi klidným hlasem říkal: „Zvládneme to. Přeskupíme tady toto...“ Byli osobnosti, které očividně zvládaly situaci dobře.

Ale gró, a prezident pan doktor Kubek, se na tom velmi aktivně podílel. A časopis Tempus Medicorum – což je náš lékařský časopis, který dostáváme všichni do schránky – byl plný invektiv vůči všem lékařům, kteří se snažili zbrzdit situaci, a nějakým způsobem upozornit, že by to třeba celé mohlo být jinak. A tento časopis byl najednou naopak plný nelékařů, kteří adorovali pana prezidenta Kubka, a dehonestovali tyto lékaře, ať už to byl pan docent Žaloudík – tehdy senátor – který už byl půl roku zticha. Tak i on to dostal. A profesor Pirk, docent Šmucler, – těchto lékařů bylo víc, kteří stále za něco dostávali. A Česká lékařská komora dál pokračuje v tom, že takto je to v pořádku, a nijak nerozporuje, jakým způsobem je u nás přistupováno k dalšímu očkování. Ba bych řekla, že je bohužel na stejné lodi, jako pan ministr Válek, a jede to, že to je strašně fajn a že nás to tady zachrání.

My nejsme schopni tuto debatu vyprovokovat. Byl tady jeden počin, který měl spustit nějakou debatu, který se jmenoval Coronaduel, kdy byli víceméně pozváni i lidé – a teď to řeknu nehezky – z druhého břehu, to znamená ministerského, mainstreamového, z proočkovací části, abychom mezi sebou byli schopni diskutovat. Ale tyto židle zůstaly prázdné. Byli jsme tam jenom my.

Vůbec neexistovala přednemocniční péče, takže lidé přijížděli do nemocnic v tak těžkém stavu, že kolikrát nezbylo nic jiného, než je uvést do umělého spánku

---

Martina: Mluvíte o jiném případě, nebo o vašem vystoupení v Poslanecké sněmovně?

Jana Gandalovičová: Ne, to bylo ještě před. To je něco jiného. Bylo to dobře naplánováno, dělal to pan doktor Havrda, který to zorganizoval do hotelu Don Giovanni. Bylo to pro odborníky, a na dané téma tam měl být vždycky jeden za naši – řeknu to nehezky, nemám to ráda – antivaxerskou scénu. I když já bych používala freevaxerskou, nebo spíš doktoři, kteří mají pochybnosti o tom, zda zrovna očkování proti covidu je tak přínosné, jak tvrdí druhá strana.

Martina: A preferují individuální přístup, řekněme.

Jana Gandalovičová: Přesně tak. A nikdo nepřišel – nikdo. Kontaktovali jsme pana ministra Válka s tím, aby dodal experty. Chtěli jsme pana profesory Chlíba, Prymulu, paní doktorku, nebo docentku Vašákovou, kohokoliv, pana profesora Hořejšího. Ale nikdo z nich nenašel tu odvalu. Prostě nikdo nepřišel.

Martina: Takže není s kým, a není o čem.

Jana Gandalovičová: Není s kým debatovat.

Martina: Já jsem tady zmínila, že jste v loňském roce vystoupila v Poslanecké sněmovně. Měla jste přednášku „Nežádoucí účinky očkování mRNA vakcínami v kardiologii prokázané i potenciální.“ Jaká byla reakce na vaši přednášku?

Jana Gandalovičová: Myslíte v odborných kruzích, nebo mezi...

Martina: ...i mezi politiky. Protože tyto postupy se staly politikem. Takže i v odborných kruzích, i v politických.

Jana Gandalovičová: Tato přednáška byla tehdy ohrožena, protože tady byla velká akce ze strany iniciativy Sníh, respektive pana profesora Hela, který začal psát veškerým zodpovědným, nebo odpovědným politikům, že je nežádoucí, aby antivaxeři vystupovali na půdě Poslanecké sněmovny, a že by tato konference měla být zakázána.

Martina: To zní odborně a demokraticky.

Jana Gandalovičová: Ta samozřejmě proběhla, ale původně tam mělo dojít k tomu, že bychom tam byli poprvé v nějakém smíšeném složení – že se zúčastní, přislíbil tehdy pan profesor Prymula. Já jsem se docela těšila, protože jsem měla jasné, konkrétní dotazy, ale zase jsme si tam povídali jen sami mezi sebou, a naopak se z nás ještě stali přívrženci SPD, protože tento seminář organizoval pan doktor Zlínský, a já jsem pana doktora Zlínského brala jako kolegu, a až na druhém místě jako straníka. A pan doktor byl i na Coronaduelu, kde ho to zaujalo, a zajímalo ho to, protože měl také spoustu otázek. Myslím, že to byl velmi dobrý seminář, jenom jsme si znovu povídali mezi sebou. Jediný, kdo měl tu odvalu přijít do pléna, byl pan profesor Hořejší, který tam deklamoval, kolik jsme zachránili životů.

Na jeho reakci hezky reagoval můj kolega, pan doktor Emil Berta, který je intenzivista a který poukázal na to, o čem jsme se tady trochu bavili, tedy že vlastně neexistovala přednemocniční péče, že lidé přijíždějí do nemocnic v tak těžkém stavu, že kolikrát nezbylo nic jiného, než je uvést do umělého spánku. Tedy že nebylo nic před tím. Lidé byli doma s informací: Vezměte si paralen, a až budete dušní, zavolejte záchranku. Ale my víme, kdyby lidé měli oxymetry – protože lidé nevnímají klesání saturace kyslíkem, a vnímají ji až jako dušnost, když saturace klesne k 60, 70, a v tomto stavu jeli do nemocnic. To jsou z jejich strany strašně zavádějící informace, a nefér informace, protože oni nereflktují naši připomínku, že se tady zavčas neléčilo.

Je v pořádku očkovat těhotné ženy genetickou mRNA vakcínou, která se navíc dostává do mateřského mléka? Je v pořádku kojit tímto mlékem novorozence?

Martina: Zlí jazykové tvrdí, že pokud vláda může porušit zákony kvůli mimořádné situaci, tak na příště udělá všechno pro to, aby mohla vytvořit mimořádnou situaci. A proto otázka do budoucna: Paní doktoro Jano Gandalovičová, jak se proti možným manipulacím,

polopravdám – nebo jak jsme si řekly – vysloveným lžím, nebo zatajování – můžeme bránit teď, i v budoucnu? Pacienti, zaměstnanci. Prostě občané.

Jana Gandalovičová: Jak se bránit?

Martina: Jak postupovat? Přemýšlet? Co dělat? Kam se obracet?

Jana Gandalovičová: Klást si otázky, věřit vlastní intuici, protože tyto vnitřní hlasy máme nastaveny dobře. Ptát se, nebát se ptát, a chtít odpovědi. Poslouchat Rádio Universum, číst nejenom mainstreamová, ale i nezávislá média. Informace se dají najít. Myslím, že my zatím nepolevujeme, protože vidíme, že reflexe nebyla. Takže se neustále snažíme odkrývat, a mluvit dál a dál o nových skutečnostech, které pomalu vyplouvají na povrch. Sledujeme to v zahraničí, sledujeme, jak reaguje Británie, co dělá stát Florida, který se velmi vymkl celé mašinérii federální vlády, CDC, a FDA, takže si skutečně jeli po svém, včetně státu Texas. Myslím, že ještě musíme být chvíli trpěliví, ale že jednou pravda na povrch vyjde. Ale je škoda, že nejsme schopni reflexe, protože by to pomohlo nám všem.

Martina: Všichni se můžeme mýlit.

Jana Gandalovičová: Ano. A medicína se za svou historii mýlila, a na tom není nic špatného. Od toho přesně byl vědecký diskurs, kde se díky debatám nacházela nejlepší cesta. A my z kardiologie víme, že byly poměrně hodně prosazované léky koxiby – nový protizánětlivý lék – a že to bude to báječné. A vlastně přinesl velké nežádoucí účinky ve smyslu kardiovaskulárním, a stáhl se. To tak bývá, že medicína nejde úplně přímočaře a že může mít nějaká zákoutí. A my si tady furt hrajeme divadlo, hrajeme šarádu.

Martina: Jenomže my jsme v situaci, jako kdybychom se dozvěděli, co způsobil lék Thalidomid, který jste tady zmiňovala, nebo ten, o kterém jste mluvila teď, a trvali jsme na tom, že když už jednou na trhu je, tak ho budete brát.

Jana Gandalovičová: Myslím, že toto je bezprecedentní, toto jsme nikdy neměli. Je pravda, že to někdy chvíli trvá, ale myslím, že se začíná uveřejňovat stále víc dat, i v časopisech, která poodhalují zákoutí, a odhalují, jak to skutečně je. Jenom je otázka, jak dlouho to ještě bude trvat. Ale naději mi skutečně dává to, že lidé vezmou trošku svůj osud do vlastních rukou, že se budou zajímat, ptát. A když odpověď nenajdou, nebo jim bude něco nuceno, nebo ji nedostanou, nebudou přesvědčeni o tom, že to je v pořádku, tak se nebudou bát se zeptat někde jinde.

Já si myslím, že jsme tehdy v naší iniciativě udělali velký počin. Dělali jsme na tom hodně dlouho, udělali jsme portál – stále je k dispozici – a jmenuje se „Chcete to zase?“, kde jsme reagovali na to, že se bude chystat další vlna očkování, booster. Vlastně jsme tam pro laickou veřejnost velmi jednoduše na jednom odstavci odpovídali na otázky, jestli je to skutečně bezpečné. Máme tady otázku očkování těhotných. Je v pořádku? Vždyť jsme dřív coby těhotné neměli téměř vůbec nic, maximálně vitamíny, a teď je v pořádku očkovat v jakémkoliv trimestru genetickou vakcínou. Je to tak? Víme, že tato vakcína se dostává do mateřského mléka. Je to tak v pořádku? Kojit novorozence mlékem, které je

kontaminováno vakcínou? A tato vakcína se navíc dělá jinak, než na jaké vakcíně byly dělány studie. Je to jiný výrobní proces, kterým může být vakcína kontaminována. Je to všechno v pořádku?

U žen očkovaných mRNA vakcínou dochází k poklesu porodnosti. Očkované maminky se podílejí na porodnosti méně, než neočkované.

Martina: Paní doktoro, vy jste mě svou poznámkou přivedla na další důležitou oblast našich životů, a to, že jste na serveru, který jste založili, pokládali otázky pro těhotné. Zda očkovat těhotné v prvním trimestru? Očkovat mladé ženy? Očkovat ženy, kterým se pak bude vakcína, nebo nějaké její zbytky – neumím to ani správně pojmenovat – dostávat do mateřského mléka. Pozorujete vy, jako odborníci, lékaři, že by se vakcinace mohla nějakým způsobem zobrazit do porodnosti? Do zdraví novorozenců? A do zdraví maminek?

Jana Gandalovičová: Jsou kolegové, kteří se tomuto tématu věnují, a začali registrovat další rok probíhající pokles porodnosti, který je v procentech poměrně značný. Dokonce si znovu vyžádali data pod 106, a tato data svědčí pro to, že ke snížené porodnosti dochází u očkovaných maminek, nebo respektive, že očkované maminky se podílejí na porodnosti méně než neočkované. Jsou to znepokojivá data, a myslím, že to je další otázka, která čeká na zodpovězení: Jestli je v pořádku doporučovat očkování těhotným ženám, a ženám kojícím. Když nově víme, že – jak jste řekla – vakcína, a její stopy, jsou v mateřském mléce. Těhotenství bylo doposud vždy svaté, těhotným se nedoporučovaly žádné léky, velmi opatrně se studovalo, který potravinový doplněk ano, či ne, jestli plísňový sýr ano, nebo ne. A my tady víceméně očkujeme, nebo aplikujeme vakcínu, o které opravdu zatím nic moc nevíme.

Martina: Když v médiích proběhla diskuse, nebo spíš náznak diskuse o tom, že je tady hmatatelný pokles porodnosti, tak jsem se vzápětí dočetla, že je to prostě proto, že teď nejsou silné ročníky.

Jana Gandalovičová: Tam došlo k přepočtům. Trošku mi to připomíná – ale k tomu se vrátím za chvíli... Ale předseda Statistické společnosti tento argument poslal ze stolu s tím, že to tak není a že skutečně, fakticky, k poklesu porodnosti dochází a že tento pokles je významný. A ještě jedna korelace: Tento pokles začal, když se začaly očkovat tyto mladé ročníky.

Vakcína mRNA se dostává do pohlavních žláz a orgánů. U mužů může působit na počet a pohyblivost spermií, u žen na nepravidelnost menstruačního cyklu a těžké krvácení.

Martina: A teď asi vyslovím spekulativní otázku – ale proč by nemohla být otázka spekulativní: Může se týkat pokles porodnosti, plodnosti nejenom žen, ale i mužů?

Jana Gandalovičová: Samozřejmě. Když se takto ptáte, tak může. Protože víme – zase jsou na to studie – že vakcína může u mužů působit na počet a pohyblivost spermií. Takže to máme jeden argument. A u žen víme, jaké nepravidelnosti menstruačního cyklu

to dělá. Nevíme přesně, co za tím je, ale máme tady případy mladých žen, které nám hlásily velké potíže ve smyslu opravdu nepravidelného, těžkého krvácení, které téměř nebylo řešitelné, a podobně. Očividně víme, že se vakcína distribuuje po těle. Víme, že se distribuuje i do pohlavních žláz a orgánů, takže se to samozřejmě nabízí. Těchto otázek je skutečně strašná spousta na to, abychom tuto debatu nevyprovokovali. Otázek je hodně, a odpovědi na ně nejsou – zatím.

Martina: Paní doktoro, zdá se, že to, co jsme zaseli, můžeme sklízet ještě hodně, hodně dlouho.

Jana Gandalovičová: Bohužel. Ale já jsem stál optimista – někdo se mě už na to ptal – v tom smyslu, že vidím, že lidé začínají reagovat, začínají se více zajímat, a už nejsou tak poslušní a vyděšení. Už vidí to, co nedávno říkal jeden rakouský poslanec, že každý už musí znát někoho, kdo má nějaký nežádoucí účinek, nebo měl.

Politika je zatím v české odborné veřejnosti taková – strkat hlavy do písku, a myslet si o lidech, kteří něco říkají, že to jsou jenom pouzí antivaxeři a že nečtou odbornou literaturu. Řekla bych, že někdy toho čteme až moc, až se v tom někdy ztrácíme. A nacházíme další a další otazníky. Asi tak to má být. Ale pokud si nebudeme klást otázky, a nebudeme hledat odpovědi, tak jsme rezignovali na to, o čem je věda, o čem je medicína. A já odmítám si tyto otázky neklást, a považuji za své poslání, aby mi záleželo na tom, jak lidem je, a abych jim neublížovala. Abych skutečně dodržovala to, o čem by medicína měla být. A hlavně co se týká nejmladší generace, protože už jenom z časového důvodu, že skutečně nevíme, jaký je dlouhodobý bezpečnostní profil genetických vakcín, tak nemůžeme predikovat, co bude dál. Já myslím, že je čas se nad tím zastavit, a dát to celé do diskuse. A do té doby, dokud nebudeme mít jasno, by se mělo přestat genetickou vakcínou očkovat.

Martina: Paní doktoro Jano Gandalovičová, vylíčili jsme vakcinaci v různých odstínech černé barvy, a myslím, že je potřeba, abychom také jen nestrašili, protože strašení už bylo dost. Abychom nevytvořili dojem, že každého, kdo se nechal naočkovat, čeká velmi temná budoucnost, a má velký problém, pojdme teď lidem říct také nějakou optimistickou informaci, a hlavně je uklidnit, protože jak říkám, lekání už bylo dost.

Jana Gandalovičová: To určitě. Myslím, že už jsme to tady malinko zmínily, že procento nežádoucích účinků je někdy vázáno na šarži. Byl to, nebo je, jako „Černý Petr“, kdy člověk neví, jakou kartu si vytáhne. Ale gró těchto vakcín s sebou neslo minimálně nežádoucí účinky, některé, zdá se, téměř až pod hranicí jinak srovnatelných vakcín, takže to vypadalo až tak, že nemají žádnou účinnost. Ale my jsme vlastně mluvili jen o té části lidí, kteří toho „Černého Petra“ měli, a dostali ty šarže, které jsou spojené s větším procentem nežádoucích účinků. Ale skutečně toto není pohled antivaxera, toho jsme se vždycky báli. Je to skutečně jiný druh vakcíny, takže na všechny ostatní vakcíny, které jsou léta prověřené, se samozřejmě to, o čem jsme teď mluvily, nevztahuje. To se skutečně vztahuje jenom k této nové platformě, která tady je.

Martina: Ale v každém případě všichni známe také lidi, kteří naočkovaní jsou, a problémy nemají. Takže asi jenom říci: Pozorovat se. Sledovat se. Vnímat své tělo. Vnímat svou mysl. A nepropadat panice.

Jana Gandalovičová: Tak. A víceméně poslední věc: Pokud jste prodělali covid, tak je dobré vědět, že to je běžná viróza, která se zařadila do běžných respiračních viróz. Tak to bývá, že zmutuje do takové formy, že tento vir s námi tady bude žít, budeme ho tady mít. A pokud byste byli nějakým způsobem tlačeni vakcinovat se poté, co jste prodělali covid, tak to v klidu odložte třeba až na další sezónu – pokud vůbec. Tendence je taková, že ochranný účinek vakcíny je strašně kratičký, v poslední době se mluví o tom, že jenom dvouměsíční, a pak je zde naopak tendence covid chytit znovu. Takže je vlastně otázkou, jestli to má vůbec smysl.

[Všechny příspěvky s Jana Gandalovičová](#)

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.